

Creditive Møde.

Tirsdagen den 10de Januar Kl. 2.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Den første Sag paa Dagsordenen er: Afgjørelse af mit igaar fremsatte Forslag om at behandle Finantslovsforslaget affnitsviis.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges Formandens ovenstaaende Forslag.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen: Indbringelse ved Folke-thingsmændene for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), Sorø Amts 1ste Valgkreds (Müllen) m. Fl. af „Forslag til Grundlovsbestemmelse, hvorved den i kongl. Rundgjørelse af 2den October 1855 bekendtgjorte Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849 ophæves“.

S. A. Hansen: Den 5te Juni 1849 udtalte vor folkekære Konge, Frederik den Syvende, fra det ophøiede Stade her i Salen følgende Ord til den grundlovgivende Rigsforsamling: „Jeg har tiltraadt de Forandringer, som I have foreslaaget i det Udcast til en Forsfatningslov, som jeg har ladet Eder forelægge, og jeg har derfor idag vedtaget, underskrevet og til ubrødelig Efterlevelse ladet udgaae Danmarks Riges Grundlov. Dette Værk, der skal være Grundvolden for vort elskte Fødelands fremtidige Udvikling, er saaledes tilendebragt under det Samdrægtigheds Baand, som her saa lykkelig forener Konge og Folk“. Disse Ord af den høifalige Konge ere mere og mere gaaede i Opfyldelse, efterhaanden som dette Frihedsværk blev bragt til Anvendelse, og Ingen, hverken Konge eller Folk, tvivlede om, at det virkelig vilde vedblive at være den Grundvold, hvorpaa vort Fødelands fremtidige Udvikling skulde bygges i fuld Samdrægtighed mellem Konge og

Folk. Thydsland vilde det imidlertid anderledes, og efter en meget kort Tids Forløb tvang det os til, af Hensyn til Landsdele, som man fra thyds Side fordrede saaledes indordnede under vore Forhold, for en Deel at indskrænke den Folket saa kjære Grundlov fra 5te Juni 1849 for at gjøre det muligt, at thyds Landsdele kunde blive indordnede under vore Forsfatningsforhold. Alle i Danmark, som kun med blødende Hjerte gif ind paa en Indskrænkning af denne Grundlov, gjorde det dog, fordi de erkjendte Nødvendigheden deraf, fordi de erkjendte, at den Svage altid maa bøie sig for den Stærke, naar denne ikke har Humanitet og Menneffelighed nok til at lade Andre nyde det Gode, de have modtaget, og som de med saa stor Paastjønneelse ere i Besiddelse af. Det var altsaa ifølge Thydslands Begjæring, og nærmest af Hensyn til Holsteen og Lauenborg, at Konge og Folk herhjemme maatte gaae ind paa at indskrænke Grundloven af 5te Juni 1849 til visse Anliggender, navnlig saadanne, der vedbleve at være særlige for de enkelte Landsdele, medens en anden, mindre fri, mindre folkelig Forsatning blev given for de Anliggender, der maatte være fælles for de Landsdele, som skulde høre til samme Monarchie. Rigsdagen gav imidlertid kun sit Minde til saaledes at indskrænke Grundloven af 5te Juni 1849, saalænge de Aarsager, som bevægede den dertil, forelaae, og udtalte under en Forudsætning eller et Forbehold den bestemte Forventning, at naar den Nødvendighed, hvorfor man bøiede sig, var ophørt, da skulde Grundloven af 5te Juni 1849 leve op igjen i sin oprindelige Skikkelse. Uagtet nu det danske Folk saaledes maatte finde sig i for en stor Deel at opgive et Gode, hvorpaa det satte saa stor Priis, var dette dog ikke Thydsland nok; det gif videre. Nu er det kommet dertil, at de Landsdele, som man dengang tvang os til at leve i engere Forbindelse med, end vi selv ønskede, af Thydsland ere tagne aldeles bort fra os, og ikke alene disse Landsdele, men ogsaa det gamle danske Land Slesvig er indbefattet, i hvad det stærke Thydsland uden Varmhjertighed har berøvet os, støttende sig til sin Overmagt over det lille Land. Nu var altsaa ligefrem den Grund, der havde bestemt Konge og Folk herhjemme til at ind-